

Všechno TVOŘÍM nové

Velikonoce mám vlastně v něčem radši než Vánoce. Jasně, trochu v nich chybí dárky ☺ a Velikonoční pondělí taky nikdy nepatřilo mezi moje nejoblíbenější kratochvíle, ale síla biblického velikonočního příběhu mě pokaždé dostane. Že po smutném, truchlivém, vyprátém Velkém pátku a tichu a zvláštním bezčasí Bílé soboty se při velikonoční vigíli zase naplno rozezní zvony a varhany, rozsvítí se všechna světla a po ukřizování přijde oslava Vzkříšení. Liturgie na Bílou sobotu večer je moje vůbec nejoblíbenější – člověk při ní úplně cítí, jak se svět otfásl v základech a nikdy už nic nebylo stejné. Že život jednou provždy přemohl smrt.

A kdo by to čekal? Vsadím se, že Ježíšovi učedníci si neuměli ani ve snu představit, že třetí den po jeho smrti, po tom ponižujícím a drsném utrpení a následném uložení do hrobu, se s ním znovu setkají. A bude živý. Budou s ním zase mluvit, posníkají spolu. Umíte si představit to překvapení, ten zmatek? Nemůžu si pomoci, ale pokud věřím, že se tohle opravdu stalo (a já tomu věřím), musím zákonitě věřit, že už úplně všechno v mém životě i v dějinách může dopadnout dobře, i když si to neumím ani ve snu představit.

Možná taky prožíváte něco, z čeho se vám zdá, že není východisko, strašně byste si přály, aby to nějak dopadlo, a pořád se nic neděje. Jsem v tom s vámi. A taky někdy ztrácím naději. Ale Velikonoce mě

každý rok znovu učí, že to nemám vzdávat. Každého silvestra se pomodlím a otevřu si Bibli na nějakém náhodném verši, který bude určitým mottem pro nový rok. Před pár lety jsem otevřela 43. kapitolu Izajáše (mimochodem ta celá a i předchozí kapitoly jsou opravdu nádherné): „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemýšlejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom?“ Ten rok, o pár měsíců později, se začala psát nová kapitola mého života. Něco už rašilo, i když jsem to o tom silvestru ještě nevěděla. Ten verš se stal tak trochu mottem i všech dalších let.

Protože i když my o tom ještě nevíme, ono už opravdu něco raší. Kdysi jsem viděla na Facebooku obrázek muže, který je pod zemí s krumpáčem a snaží se prokopat k pokladu. Už to ale trvá moc dlouho, a tak si dá krumpáč přes rameno a sklesle odchází. My ale na obrázku vidíme, že kdyby kopnul ještě párkrát, poklad najde – byl už jen malinký kousíček od něj, jen o tom nevěděl a ztratil naději.

Tak se nebojte, poklad není daleko, jen si na něj někdy musíme počkat a ukázat, že umíme být trpěliví. A že umíme věřit Bohu – protože pokud Ježíš vstal z mrtvých, NIC není nemožné.

Požehnané Velikonoce!
Marta

- 3 AKTUÁLNĚ
Vzkříšení i Dar lásky
- 4 INTERVIEW
Chosen i Seriál, který prohlubuje víru
- 6 DUCHOVNÍ INJEKCE
Lidé kolem Ježíše
Milovaný apoštol
- 7 INI LOVE
Když je láska na dosah
- 8 KLUCI V INI
Velikonoční pondělí
- 9 INI TEST
Pod pokličkou přírody
- 10 INI SPORT
Jarní výzva – připoj se i ty
- 11 INSPIRACE
Outfity s jarní energií
- 12 INI MÜSLI
Poselství papeže Františka
- 13 FOTOROMÁN
Nečekaná příležitost
- 17 INI STORY
Velké překvapení
- 18 INI ACTION
Ostrava i Měj odvahu a přijed!
- 20 INSIDE
Nejsi na to sama
- 21 TRAPÁSKY V INI
Trapásek na Apríl
- 22 INI MÜSLI
Pověry a čarodějnice
- 23 INTELEKT
Osmisměrka a soutěž

Radost je
základní vlastnost
Božího světa.

Článek
ViRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU